

คำวินิจฉัยของ นายสุจิต บุญบงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๓/๒๕๕๕

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง ส่วนแรก หรือไม่

ข้อเท็จจริง

ศาลจังหวัดลำปางส่งคำโต้แย้งของนายอนุชา แสงภักดี และนายธนัท มะโนคำ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๕/๒๕๕๕ ซึ่งมีบริษัท บางกอกแคปปิตอลเวนเจอร์ จำกัด เป็นโจทก์ ซึ่งโต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ข้อเท็จจริงตามคำร้องเอกสารประกอบ สรุปความได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้เข้าซื้อรถยนต์จากบริษัท เงินทุนไทยธำรง จำกัด โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้าประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ต่อมากระทรวงการคลังมีคำสั่งระงับการดำเนินกิจการของบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด และให้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เป็นผู้ดำเนินการแทนเพื่อชำระบัญชี โจทก์ได้เข้าซื้อทรัพย์สินประเภทสัญญาเช่าซื้อของบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด จึงได้รับโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด มาทั้งหมด เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ค่าเช่าซื้อให้แก่บริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด อันเป็นการผิดสัญญา โจทก์ในฐานะผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องได้ติดตามทวงถามและจำเลยทั้งสองเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องร้องคดีให้จำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันส่งมอบรถยนต์คันที่เช่าซื้อคืนในสภาพเรียบร้อย ใช้งานได้ดี หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาเป็นเงิน ๓๕๔,๗๕๐ บาทพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีจากต้นเงินดังกล่าว พร้อมทั้งให้ร่วมกันชดเชยค่าเสียหาย จำนวน ๑๒๑,๘๐๐ บาท และค่าเสียหายอีกเดือนละ ๔,๓๕๐ บาท

จำเลยทั้งสองยื่นคำให้การว่าไม่ได้รับหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างบริษัท เงินทุนไทยธำรง จำกัด กับโจทก์และไม่ได้ทำหนังสือยินยอมการโอนสิทธิเรียกร้องนั้น การโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องต่อศาล จังหวัดลำปางอีกเป็นใจความว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล มิได้มีผลบังคับเป็นการทั่วไป และมุ่งหมาย

ใช้บังคับเพียงกรณีเดียวคือ เฉพาะการโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ เพียงไม่กี่รายรวมทั้งบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด กับโจทก์เท่านั้น ซึ่งเป็นกรณีใดกรณีหนึ่งหรือบุคคลใด บุคคลหนึ่ง บทบัญญัติดังกล่าวจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ จึงขอให้ศาลจังหวัดลำปาง ส่งคำโต้แย้งนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ข้อวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนมีว่า คำโต้แย้งดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำโต้แย้งได้ระบุบทบัญญัติมาตราของกฎหมายว่า ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ในส่วนที่เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับกับกรณีใดกรณีหนึ่ง หรือบุคคลใด บุคคลหนึ่งเท่านั้น เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดีและยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีดังกล่าวมาก่อน กรณีจึงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับไว้ พิจารณาวินิจฉัยได้

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ มาตรา ๒๗ ขัดหรือแย้งส่วนใดของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ผู้ร้องมิได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นส่วนใดของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ แต่เมื่อพิจารณาจากเนื้อหาในคำโต้แย้งแล้วจับความได้ว่า ผู้ร้องเห็นว่าบทบัญญัติในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ใช้บังคับเฉพาะกรณีใดกรณีหนึ่ง หรือบุคคลใด บุคคลหนึ่ง ดังนั้นจึงถือได้ว่าผู้ร้องโต้แย้งว่าบทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสองส่วนแรก ซึ่งบัญญัติว่า “กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมาย ให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง...”

ดังนั้นประเด็นที่ต้องวินิจฉัยมีว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง ส่วนแรก หรือไม่

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า “การโอนสิทธิ เรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่นให้กระทำ ได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์”

พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๒๗ ดังกล่าวไม่ได้บัญญัติขึ้นเพื่อใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการเฉพาะเจาะจง แต่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปแก่กรณีของการโอนสิทธิ เรียกร้องของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการทุกบริษัท ไม่ใช่ใช้บังคับแก่บริษัทใดบริษัทหนึ่งที่ถูกระงับ

การดำเนินกิจการ บทบัญญัติมาตรา ๒๗ ดังกล่าว จึงไม่ได้ใช้บังคับแก่การโอนสิทธิเรียกร้องของ บริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด เท่านั้น

ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง ส่วนแรก

นายสุจิต บุญบงการ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ